

**PRÓBNY EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2019/2020**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK NIEMIECKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJN-P1 (P4)**

KWIECIEŃ 2020

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	R
	1.2.		F
	1.3.		R
	1.4.		F
	1.5.		R

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D
	2.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	E
	2.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.4.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.5.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.6.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	B
	4.2.		A
	4.3.		D
	4.4.		E

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.2.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	6.2.		B
	6.3.		D
	6.4.		A
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	D
	7.2.		C
	7.3.		E

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
	8.2.		B
	8.3.		B
	8.4.		A
	8.5.		C

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		A
	9.3.		B
	9.4.		A
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Na czas studiów w Niemczech zamieszkałeś(-aś) u swojej rodziny w Berlinie. W liście do koleżanki z Niemiec:

- wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się zamieszkać u rodziny w Berlinie
- napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie
- opisz pokój, w którym teraz mieszkasz
- przedstaw wady mieszkania u rodziny.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1. *Zdający opisuje [...] miejsca [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*

5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...].*

5.7. *Zdający przedstawia wady [...] rozwiązań i poglądów.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie**
Sie haben Essen zubereitet. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Sie haben Essen zubereitet und danach sind wir ins Kino gegangen.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **przedstaw wady mieszkania u rodziny**
Ich muss die Wohnung bezahlen, sie ist weit von der Uni und ich habe Langeweile.
 - **przedstaw wady mieszkania u rodziny**
Die Familie ist nicht nett, alt und arrogant.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **przedstaw wady mieszkania u rodziny**
Ich fühle mich hier so allein, dass ich jeden Abend mit meiner Freundin sprechen muss. Wir verstehen uns sehr gut und das hilft mir die Zeit weit von zu Hause zu überleben.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, to należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *nett* i *sympathisch* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **przedstaw wady mieszkania u rodziny / opisz pokój, w którym teraz mieszkasz**
Die Familie ist nicht nett und unsympathisch. / In dem Zimmer kann ich mich erholen und ausruhen.

- **przedstaw wady mieszkania u rodziny**
Das Wohnen bei der Familie ist billiger und teurer, als ich gedacht habe.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz pokój, w którym teraz mieszkasz**
Das Zimmer ist klein, gemütlich und dunkel.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **opisz pokój, w którym teraz mieszkasz**
 - **przedstaw wady mieszkania u rodziny**
Mich stört, dass das Zimmer dunkel ist.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt dotyczący opisu pokoju, pisze: *Das ist ein großes modernes Haus.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
- **napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie**
Ich mag meine Familie in Berlin. Sie ist sehr nett und meine Tante macht leckere Torten. (podpunkt nieujęty w pracy; zdający realizując polecenie używa czasu teraźniejszego, nie ma żadnej informacji, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu) (nie odniósł się)
Ich mag meine Familie in Berlin. Sie ist sehr nett und meine Tante macht gestern zu meiner Begrüßung in Berlin eine leckere Torte. (zdający realizując polecenie używa czasu teraźniejszego, ale jest w pracy informacja, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu;) (odniósł się)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
- **opisz pokój, w którym teraz mieszkasz**

- Ich weiß nicht, wie mein Zimmer aussieht. Es ist sehr dunkel.* (odniósł się)
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie**
Meine Familie hat mich sehr nett powitała. (nie odniósł się)
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie**
Die Tante hat einen pyszny Kuchen gebacken. (odniósł się)

Zadanie 10.

Na czas studiów w Niemczech zamieszkałeś(-aś) u swojej rodziny w Berlinie. W liście do koleżanki z Niemiec:

- **wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się zamieszkać u rodziny w Berlinie**
- **napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie**
- **opisz pokój, w którym teraz mieszkasz**
- **przedstaw wady mieszkania u rodziny.**

Hallo Andrea,

danke für Deine E-Mail. Ich wohne jetzt bei meiner Familie in Berlin.

- wyjaśnij, dlaczego zdecydowałeś(-aś) się zamieszkać u rodziny w Berlinie

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wyjaśnia powód zamieszkania u rodziny w Berlinie, np.:

- wskazuje na okoliczności i/lub osoby, które zachęciły/skłoniły go do zamieszkania u rodziny w Berlinie, np. *Meine Mutter hat mir vorgeschlagen, bei der Familie in Berlin zu wohnen. / Der Onkel hat gesagt, bei ihnen kann ich mich wie zu Hause fühlen.*
- wspomina o wydarzeniu/wydarzeniach, które wpłynęło/wpłynęły na decyzję o zamieszkaniu u rodziny w Berlinie, np. *Bei letztem Besuch bei uns hat die Tante nach meinem Studium in Berlin gefragt und angeboten, bei ihnen zu wohnen.*
- pisze o wspomnieniach/uczuciach/emocjach związanych z rodziną w Berlinie, np. *Ich erinnere mich immer gern an meine Besuche bei der Familie in Berlin. Ich war sehr glücklich, da zu sein. Und jetzt kann ich da wohnen.*
- jako powód zamieszkania u rodziny w Berlinie podaje podjęcie studiów w Niemczech, np. *Ich habe mich fürs Wohnen bei der Familie entschieden, weil ich an der Uni Berlin angenommen wurde.*

Wymagany jest spójnik „ponieważ/bo“, gdy z kontekstu nie wynika powód zamieszkania u rodziny w Berlinie, np. *Die Wohnung meiner Familie ist sehr gut gelegen.* (nie odniósł się), *Ich wohne bei meiner Familie, denn ihre Wohnung ist sehr gut gelegen.* (odniósł się).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- nie wyjaśnia, dlaczego zdecydował się zamieszkać u rodziny w Berlinie, np. *Das Studieren macht mir viel Spaß.*
- informuje o wydarzeniu/wydarzeniach/działaniach/czynnościach, które nie wpłynęły na jego decyzję zamieszkania u rodziny w Berlinie, np. *Ich habe an einer kulturellen Veranstaltung in Berlin teilgenommen.*

W pracy nie musi pojawić się sformułowanie *Ich habe mich fürs Wohnen bei der Familie entschieden, weil ...*, ale z wypowiedzi musi wynikać powód zamieszkania u rodziny w Berlinie.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich habe keine guten Erinnerungen an die Familie in Berlin.</p> <p>Berlin gefällt mir nicht.</p> <p>Die Familie hat polnischen Namen.</p>	<p>Ich verstehe mich mit der Familie sehr gut.</p> <p>Die Familie ist sehr sympathisch und lebt ruhig.</p> <p>Einmal war ich im Stress und die Tante hat mir geholfen.</p> <p>Ich studiere an der Humboldt-Universität, darum wohne ich bei der Familie in Berlin.</p>	<p>Meine Eltern sind der Meinung, dass ich einen sehr guten Kontakt zu der Familie in Berlin habe und ich kann mit ihnen über verschiedene Themen sprechen und mich auf sie verlassen.</p> <p>Ich habe mich fürs Wohnen bei der Familie entschieden, weil ich sie liebe. Sie sind immer hilfsbereit und nett.</p>

- napisz o powitaniu, jakie zgotowała Ci rodzina w Berlinie

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje o powitaniu, jakie zgotowała mu rodzina w Berlinie, np.:

- o formie/sposobie powitania, zachowaniu rodziny podczas powitania, np. *Der Gastgeber hat mir Hand gegeben. / Die Tante hat mich sofort angesprochen und geküsst.* LUB
- o miejscu powitania, np. *Die Familie hat mich im schönen Wohnzimmer begrüßt. / Der Onkel hat auf mich am Flughafen gewartet. / Die Familie wartete auf mich auf dem Bahnsteig. Sie waren sehr nett und haben eine kleine Überraschung mitgebracht.*
- o czasie powitania, np. *Die Familie hat mich am späten Abend begrüßt und gleich haben wir zu Abend gegessen.*
- o wcześniejszych przygotowaniach, np. *Die Familie hat schon vorher ein Zimmer für mich vorbereitet. Sie haben es frisch gestrichen und auf den Tisch eine Vase mit Blumen gestellt. / Die Gastgeber haben vorher ein Abendessen vorbereitet. Sie haben mein Bett schön gemacht.*

Wymagany jest czas przeszły.

Nie wymaga się użycia słów *powitanie/powitać (Begrüßung/ begrüßen)*, ale z kontekstu musi wynikać, że chodzi o powitanie, jakie zgotowała rodzina, np. *Mein Onkel hat eine schöne Rede zu meinem Ankommen gehalten.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- w żaden sposób nie odnosi się do powitania, np. *Wir haben zu Mittag gegessen.* (czynności dnia codziennego), *Die Familie zählt vier Personen.* (informuje ogólnie o rodzinie w Berlinie), *Ich bin in Berlin am späten Abend angekommen.* (wspomina tylko o przyjeździe do Berlina).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich habe Familie in Berlin besucht.</p> <p>Meine Familie in Berlin ist sehr nett.</p>	<p>Meine Familie hat mich sehr freundlich begrüßt.</p> <p>Meine Familie hat für mich eine große Party organisiert.</p> <p>Die Familie hat mir viele Geschenke gegeben.</p>	<p>Als ich in Berlin angekommen war, wartete auf mich die ganze Familie. Sie haben mich vom Flughafen abgeholt. Und am Abend gab es eine Grillparty.</p> <p>Die Familie war schon auf dem Bahnhof und sie waren sehr nett. Zu Hause haben wir dann zusammen das Abendbrot gegessen.</p> <p>Die Familie hat mich direkt vom Bahnhof in ein Restaurant eingeladen. Das war wirklich sehr nett und das Essen war sehr lecker.</p>

• **opisz pokój, w którym teraz mieszkasz**

5.1. Zdający opisuje [...] miejsca [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje co najmniej jedną cechę pokoju, w którym teraz mieszka, np.

- opisuje wnętrze pokoju, np. jego wielkość, wyposażenie, rodzaj pokoju (sypialnia itd.), np. *Das Schlafzimmer ist hell und etwa 20 m² groß. / Das Zimmer ist klein und alle Wände sind grün. / In dem Zimmer stehen ein großes Bett, ein alter Schreibtisch und ein moderner Computer.* LUB
- odnosi się do usytuowania pomieszczenia, np. *Das Zimmer befindet sich im Erdgeschoss.* LUB
- opisuje otoczenie pokoju, np. *Vor dem Zimmer gibt es einen hellblauen Flur und da hängen schöne Bilder.*

Akceptuje się też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- opisuje czynności, które zdający może wykonywać w swoim pokoju, np. *Ich kann hier in Ruhe lernen oder Bücher lesen.*

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii zdającego nie są opisem, mogą być traktowane wyłącznie jako elementy rozwijające właściwy opis, np. *Mir gefällt das Zimmer.* (nie odniósł się), ALE *Das Zimmer ist zwar klein, aber es gefällt mir.* (odniósł się).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- w żaden sposób nie odnosi się do opisu pokoju, np. *In dem Haus gibt es vier Zimmer.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich mag das Zimmer.</p> <p>Meine Tante hat drei Zimmer.</p> <p>Ich muss das Zimmer aufräumen.</p>	<p>Das ist ein Schlafzimmer. Da steht ein großes Bett.</p> <p>Die Wände in diesem Zimmer sind gelb. Ich mag diese Farbe.</p> <p>Mein Zimmer ist groß, es ist 25 m² groß.</p>	<p>Ich habe mein eigenes Zimmer. Es ist nicht groß, aber sehr gemütlich. Ich habe dort ein Bett, eine Kommode und einen Tisch.</p> <p>Das Zimmer ist sehr gemütlich. Da gibt es ein Bett mit vielen Kissen und am Fenster steht mein Schreibtisch.</p> <p>Das Zimmer ist sehr klein und dunkel, aber ich habe hier alle Möbel, die ich brauche.</p>

• **przedstaw wady mieszkania u rodziny.**

5.7. Zdający przedstawia wady [...] rozwiązań i poglądów.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia złe strony (wady) mieszkania u rodziny, np.

- wskazanie wad dotyczących pokoju / miejsca zamieszkania u rodziny, np. *Mein Zimmer ist zu klein. / Mein neues Zuhause ist nicht der beste Platz zum Lernen. / Zur Uni habe ich einen langen Weg.*
- ograniczone możliwości w realizacji swoich zamiłowań, np. *Früher spielte ich jeden Tag Klavier. Es ist sehr schade, aber jetzt kann ich das nicht.*
- wskazanie wad związanych z aspektem emocjonalnym (m.in. ograniczone kontakty z rodzicami/rodzeństwem), np. *Ich fühle mich hier allein. / Mir fehlen meine Eltern, die mir immer helfen konnten. / Mir fehlt vor allem der Kontakt zu meinem Bruder, mit dem ich sehr gern spreche.*
- wskazanie wad związanych z aspektem finansowym, np. *Leider muss ich hier Miete bezahlen. Das Zimmer ist sogar teurer als im Studentenheim.*

Akceptuje się też komunikatywne odpowiedzi, w których zdający wymienił co najmniej jedną wadę związaną z mieszkaniem u rodziny, np. *Mir fehlt der direkte Kontakt zu meinen Eltern.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- w żaden sposób nie odnosi się do wad związanych z mieszkaniem u rodziny, np. *Im Unterricht an der Uni kann ich mich nicht konzentrieren.*
- wymienia pozytywne strony mieszkania u rodziny, np. *Bei meiner Familie fühle ich mich wie immer sehr wohl.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Das Haus ist groß und hat sogar eine Garage. Die Wohnung liegt in einem schönen alten Stadtviertel.	Ich muss Kosten teilen. Die Wohnung ist nicht gemütlich und die Atmosphäre schlecht. Die Familie unterstützt mich nicht. Jetzt kann ich nicht an bisherigen Projekten teilnehmen.	Jetzt muss ich Einkäufe machen und Essen selber zubereiten. Ich soll auch regelmäßig mein Zimmer aufräumen. Ich habe einen langen Weg von Zuhause zur Uni. In der Nähe gibt es auch keine interessanten Orte, wo ich meine Freizeit nach dem Unterricht verbringen kann. Ich bedaure sehr, dass ich mich mit meinen Schulkollegen nicht mehr treffe. Das ist der größte Nachteil, weil die Kontakte für mich eine große Rolle spielen.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac zdających. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hallo Andrea,
danke für Deine E-Mail. Ich wohne jetzt bei meiner Familie in Berlin.
Wie geht es dir? Mir geht es gut. Ich studiere jetzt in Berlin.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane.
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce (gżeje).</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce (<u>gzać</u>) w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco.</u></i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht)*, *LG (Liebe Grüße)*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej. Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Film*, *Zeitschrift*, np. *der Film „M jak miłość”*, *die Zeitschrift „Świat Dysku”*. Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10 Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - formy skrócone, np. *geht's*, *gibt's*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Neue Horyzonty.* (4 słowa).